

Fülbevalópár

Ötvösgyűjtemény

Leltári szám:	75.279.1-2
Készítés ideje:	17. SZÁZAD KÖZEPE (feltehetően)
Készítés helye:	Magyarország (feltehetően)
Anyag:	arany (22 karátos); rubin
Technika:	beágyazott zománc (émail champlevé)
Méretek:	átmérő: 1,9 cm súly: 4,3 g

A kör alakú, farkába harapó kígyót formázó kicsiny fülbevalókat igen finom, aprólékosan megfestett zománcdísz és egy-egy tábla rubint ékesíti. Utóbbiak lapos zárt foglalatban a kígyók fejét, míg a zománcok a nyak- és fejrészt díszítik. A rubinok körül beágyazott világoszöld, illetve fehér alapon feketével felülfestett zománcokat találunk, míg a kígyó hátán beágyazott fekete zománcuntáztatot. A belső oldalt kék alapon fekete, illetve egy vékony sávban fehér és vörös felülfestésekkel mintázott zománcdekoráció díszíti. A fejrészt követő, egyenletesen karcsúsodó ívek felső harmadánál zsanérok rejshy lenek, melyek a kígyó szájánál beakasztható kampók nyitáshy sát teszik lehetővé.

E fülbevalótípus a 17. század elejétől vált népszerűvé, s a nemzetközi emléanyagban számos változata ismert. Gya&shy korta egészítették ki különféle (például csepp alakú) függeshy lékkel is. Az itt alkalmazott fehér- és különösen kékalapú felülfestett zománcok aranyalapú készítési technikájának kifejlesztője a Chateaudun-ben működő Jean Toutin (1578-1644) volt. Tevékenysége nyomán a 17. század harmincas éveitől terjedt el szélesebb körben Európa-szerte e látványos zománctechnika.

Irodalom

- Szerk.: Mikó Árpád, Verő Mária: *Mátyás király öröksége. Késő reneszánsz művészet Magyarországon (16-17. század)*. Magyar Nemzeti Galéria, Budapest, 2008. - Nr. XI.127. (Simonyi István)

